

داستان اصحاب كهف جواز ساختن بنا بر قبور را می دهد!

نویسنده: ابوبکر بن حسین (رحمه الله)

منبع: [/http://islamtxt.net](http://islamtxt.net)

شبهه شیعه: خداوند متعال در قضیه اصحاب کهف می فرماید: ﴿وَكَذَلِكَ أَغْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا ﴿۱۱﴾ [الكهف: 21]

«و باز مردم را بر حال اصحاب کهف آگاه ساختیم تا خلق خدا بدانند که وعده خدا به حق بوده و ساعت قیامت بی هیچ شک خواهد آمد تا مردمی که میا نشان در مورد آنها تنازع و اختلاف بود، رفع بشود. با این همه بعضی گفتند: باید گرد آنها حصار و بنایی بسازیم، خدا به حال آنها آگاه تر است. آنان که بر واقع احوال آنها اطلاع یافتند، گفتند: البته برایشان مسجد بنا کنیم.»

خداوند متعال در این آیه به چگونگی اطلاع مردم از آنان اشاره کرده است. آنان در طریقه تکریم اصحاب کهف اختلاف داشتند؛ برخی معتقد بودند که بر روی آنان ساختمانی ساخته شود یا دیواری دور آنان کشیده شود. ولی غالباً پیشنهاد دادند که در کنار آنان مسجدی ساخته شود.

فخر رازی می گوید: برخی گفته اند: این گروه که پیشنهاد ساختن مسجد را دادند پادشاهان مسلمان و طرفداران اصحاب کهف بودند. برخی نیز معتقدند: آنان که پیشنهاد مسجد را دادند رؤسای شهر بودند تا در آن جا عبادت کرده و آثار اصحاب کهف را به سبب آن مسجد باقی بدارند.

ابو حیان اندلسی می گوید: «کسی که پیشنهاد ساختمان را داد کافر از دنیا رفت و با این عمل می خواست مرکزی برای کفر خود بسازد که مؤمنین از این عمل مانع شده و پیشنهاد ساختن مسجد را دادند.»

ابوالسعود و زمخشری نیز همین نظر را قبول کرده اند، یعنی پیشنهاد دهندگان ساختن مسجد در کنار جایگاه اصحاب کهف، مسلمین و مومنین بوده اند.

البته می دانیم که قرآن، کتاب قصه گویی صرف نیست، بلکه اگر داستانی را تعریف می کند به منظور بهره برداری مسلمانان از آن داستان است.

از آن جا که خداوند متعال پیشنهاد دوم (ساختن مسجد در کنار اصحاب کهف) را رد نکرده و آن را مجرای شرک نمی داند، می توانیم آن را دلیل به امضا و تقریر عمل آنان بدانیم.

جواب:

ساده ترین جواب این است:

1- «لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ»

((بخاری و مسلم) وسائل الشیعه ج ۳ ص ۲۳۵ و الانتصار ج ۵ ص ۲۱ و من لایحضره، بحار

الانوار و..)

یا با این الفاظ: «لعن الله اليهود والنصارى اتخذوا قبور أنبيائهم وصالحيهم مساجد = لعنت خدا بر یهود و نصاری باد که قبور انبیاء و بزرگانشان را مساجد (محل عبادت) قرار دادند» (تفسیر ابن کثیر ج ۳ ص ۸۲ زیر آیه (کهف: ۲۲) - بیروت - لبنان)

از آنجا که ماجرای اصحاب کهف مربوط به فاصله بین حضرت عیسی علیه السلام و پیامبر اسلام صلی الله علیه وسلم است و همینطور که قرائن تاریخی نیز این را تأیید می کند، گروهی که قصد داشتند بر روی این قبر مسجد بنا کنند یا دور آن را دیوار بکشند، هر دو گروه مسیحی بوده اند و چنانکه در آیه آمده، گروهی که غالب بودند (قدرتمندان قوم) قصد کردند آنجا را محل عبادت قرار دهند، یعنی همان کاری که رسول خدا صلی الله علیه وسلم آن را لعن فرموده اند!

چنانکه میدانیم شیوه یهود و نصاری چنین بود که بر قبور بزرگان و اولیاء خود معبد و پرستشگاه قرار می دادند و متأسفانه امروزه شیعیان دنباله رو راه آنها هستند!!

2- ﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ [الجن: 18] و مساجد ویژه خداست پس هیچ

کس را (در آن محل) با خدا مخوانید» این آیه هم ثابت می کند که ساختن مسجد به این منظور که تعظیمی باشد برای غیر خدا شرک محض است چنانکه در آیه ۲۰ همین سوره (جن) به آن اشاره شده.

ولی بدبختانه تنها چیزی که در مساجد شیعیان انجام می شود، خواندن غیر خداست!! دعا های مفاتیح الجنان و برگزار کردن هیاتهای شرک آلود و توسل به امام و امامزاده و ... همه آنها مخالف با آیه فوق است.

و اصولاً مسجد جایی است برای عبادت خدا نه روضه خوانی و مداحی و جشن میلاد فلان امام و دعوت کردن فلان گروه ارکست!! (چشم هیأت ها و روضه خوان ها و مداحان، روشن)

2- ﴿وَمَسْجِدٌ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا﴾ [الحج: 40] و مساجدی که نام خدا در آنها بسیار برده می‌شود» نام خدا نه ذکر شب و روزتان یا حسین و یا علی و یا مهدی باشد!
3- در مسجد که ضریح و بارگاه و گنبد و طواف دور قبر و ... نداریم!! پس اصولاً مکانهای که شما آن را مسجد می‌خوانید، مسجد نیستند!! بلکه بتکده ایست که برای ذکر غیر خدا ساخته اید.

4- مسجد = سجده گاه = جایی برای سجده کردن خدا ولی شما در این بارگاه هایی که ساخته اید جلو قبر ائمه نماز می‌خوانید حتی پشت به قبله هم نماز می‌خوانید .. غیر خدا را عبادت می‌کنید و برای غیر او نذر و به غیر او متوسل می‌شوید.

5- شبهه ساز به بعضی از تفاسیر اشاره کرده اند و به خیال خود می‌خواهند جواز اعمال شرک آمیز خود را از اهل سنت بگیرند ولی زهی خیال باطل، زیرا چنانکه طبری رحمه الله علیه می‌فرمایند: در اینکه کدام گروه موحد بوده اند (گروهی که گفتند مسجد بسازیم و گروهی که گفتند دورش را دیوار بکشیم) اختلاف هست و ابن کثیر و آلوسی و ابن حجر و بسیاری از این بزرگان در این مورد جواب کاملی داده اند، خصوصاً علامه آلوسی که در تفسیر روح المعانی خود چندین صفحه در این مورد نوشته است و در نهایت با تایید نظر کسانی که گفتند: دورش را دیوار بکشیم، می‌گوید: کسانی نیز که قائل به درست بودن کار کسانی هستند که مسجد ساخته اند، این دسته؛ بنای مسجد را بر روی قبر نمی‌دانند بلکه بنای آن را نزدیک غار می‌دانند نه بر روی قبر! (که البته این هم خالی از ایراد نیست)

6- شبهه ساز می‌گوید: چون خدا مسجد ساختن را مردود نگفته پس نتیجه می‌گیریم که برقبور مسجد بسازیم!!!!

اولاً: خداوند کار گروه اول را نیز رد نکرده بلکه نظر آنان را در ابتدا نقل کرده و از قول آنان گفته «پروردگارشان به آنها آگاهتر است» چرا این سمت را نمی‌بینید؟ آیا میخواهید دین خود را بر ظن و گمان بنا کنید؟؟ مگر نمی‌بینید رسول خدا صلی الله علیه و سلم ساختن بنا بر قبور را نهی کرده و آنان را لعن «نموده است»؟

7- علامه برقی در کتاب «خرافات وفور در زیارات قبور» در این مورد مینویسند:
«اولاً در آیه شریفه لفظ «یتنازعون» آمده و بنا به دستور صریح قرآن کریم که فرموده: ﴿فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ [النساء: 59]. یعنی اگر در چیزی اختلاف کردید (برای حل آن اختلاف) آن را به خدا و رسولش برگردانید اگر به خدا و روز قیامت ایمان دارید.

باید تفحص کنیم که قول کدام یک از دو گروه متنازع موافق تعالیم الهی است و در این مورد دیگران و همچنین این جانب به تفصیل سخن گفته‌ایم.

دیگر اینکه در این آیه گروه اول که گفتند: ﴿رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ﴾ [الکهف: 21] یعنی خدایشان به حالشان آگاهتر است، در نظر خود حق را یاد کردند و نام مبارک خداوند را آوردند، اما گروه دوم در نظر خود به هیچ دلیل شرعی تمسک نکردند و فقط مستبدانه بر عملی کردن نظر خویش اصرار کردند.

گذشته از این پیامبر اکرم -صلی الله علیه وآله وسلم- و علی -علیه السلام- نیز این آیه را می دانستند، ولی چرا چیزی که گفتی از آیه استنباط نکردند و مطابق میل تو عمل نفرمودند و برای کسی ضریح و بارگاه نساختند و مردم را به ساختن گنبد و مقبره و ضریح امر نفرمودند، حتی برخی از بزرگان اسلام را مخفیانه به خاک سپردند تا مبادا قبرشان مزار شود، همچنین از تعمیر و تزیین قبور نهی می فرموده اند؟ آیا مقام حضرت حمزه سید الشهداء، که در رکاب پیامبر -صلی الله علیه وآله وسلم- شهید شد از سید نصرالدین تهرانی کمتر بود که پیامبر -صلی الله علیه وآله وسلم- برای آن بزرگوار مزار نساخت؟!

ثانیاً در آیه لفظ «مسجد» آمده و فرموده: «لننخذن علیهم قبه و ضریحاً و مزاراً»!! آیا این همه مقبره و گنبد و بارگاه در ایران و عراق که بر قبر ائمه و حتی فرزندان و نوادگان آنان ساخته شده است و تعدادی از آنها در مکانهای دورافتاده و صعب العبور قرار دارد و مردم برای زیارتشان رنج سفر را به جان می خرنند، مسجد است یا مسجد چیز دیگری است؟ آیا ضریح و بارگاه امام رضا -صلی الله علیه وآله وسلم- در مشهد مسجد است؟

آیا مقبره امامزاده زید در بازار تهران و امام زاده داوود و امام زاده عبدالله و امام زاده قاسم و سید نصرالدین و امام زاده صالح و ... مسجد است، در مسجد که ضریح وجود ندارد! آیا کسی قبل از ورود به مسجد نیاز به اجازه دخول دارد؟ و آیا لازم است یک صفحه زیارتنامه بخواند و «السلام علیک یا ...» بگوید؟!